

8

ებს, ჩვენსა და მათ შორის სანატ-
რელი მეგობრობა ჩამოვარდებო-
დათ. ვერც მსხვილი ბურჯუაზია და
მარტ თავად-აზნაურობა ვერასოდეს
ვერ ჩამოაგდებს უთანხმოებას ორს
მეტობელს ერს შორის, თუ ამას
ორმა საფუძვლები არა აქვს. ეს სა-
ფუძვლები კი სრულიად ამა თუ იმ
წოდებას და კლასის გარეშეა. ვინ
იტყვის, რომ სომებს-ქართველთა შო-
რის მეგობრობა დამკვიდრდებოდა,
თუ ორთავე ერში დემოკრატია გა-
ბატონდებოდა? ან და თვით სოცია-
ლისტური წეს-წყობილება ერთბა-
შად მოჰკვეთდა დღევან ჯელს უთან-
ხმოებას?

სომებს-ქართველთა უთანხმოება
კლასიური და ჯგუფური მოვლენა
არაა, იგი კლასზე უფრო „მაღალია
და ღრმა, ერთგნულია. ერთგნულია
ვაშობ და ამ სიტყვას ერთგნულს
სრულებით არ მინდა მივცი. რომე
შოვინისტური ხასიათი. მთელის არ-
სებობით მაგას და მეზიზლება ყოვე-
ლი ერთგნების შევიწროვება, რად-
გან ეს სულის დამონავება, დათრგუნ-
ავთ არ არ არ არ არ არ არ არ

1.
၁၇၁၆

ଶ୍ରୀଶାକଳଙ୍କା ତିର

უფრო გლიანია და სამრთლიანი. შე-
თანხმება ამ ორი ხმისა აღვილი საჭ-
მე არაა. დიდი შრომა და განვითა-
რებაა საჭირო იმისთვის, რომ სომები-
ქართველთა ურთიერთობა ჩადგეს
წესიერ კალაპოტში. ორივე ერის
განვითარებამ წარმოშობა დღევან-
დელი უთანხმოება და რაც უფრო
გაიზრდება ეროვნული ილორძინება,
მით უფრო გაძლიერდება ეს უთან-
ხმოება და ჩვენი მოვალეობაა, არა-
სოდეს არ დაეკარგოს მა უთანხმოე-
ბას კულტურული ხასიათი და არ
გადასცდეს იმ საზღვარს, სადაც ისპო-
ბა იდამიანური ურთიერთობა და
იწყება ველური, ცხოველური. შორს
ვიყოთ, როგორც ჩვენი ეროვნულის
უფლებათა შეზღუდვისაგან, ასე სხვი-
სი ლიტერატურული და უკა-
დრისი მოპყრობისაგან. დავიცვათ
მედგრად ჩვენი და პატივი ვსცელ
სხვისას. გვწამდეს შეურყეველიდ
ჩვენი ლეგრათი და ნუ დავცინებთ

სევის ოზარების... სიტყვა.
სომხეთის ცხოვრება
გუშინ და დღეს სომხის ერთ დი-
ლის მმინოთ დღესასწაულობს შესრო.
პის მიერ გამოგონილ ან-ბანის 1500
წლის იუბილეს და აგრძელე სომხუ-
რი ბეჭდვითი სიტყვის 400 წლის
დღესასწაულს. დღესასწაულს ცენტ-
რალურ აღგილად დანიშნულია ქა-
მიაძინი. ტფილისში დღესასწაული
გაიმართება ნერქესიან სემინარიის
აჩაო შინობაში. ნაშათოლიის 2 სა-

ବ୍ୟାକ ଉପରିହାତର, ବ୍ୟାକୁ ଦେଖିବାରେ ଏହା
ଅତିଥି ।
ଲିଙ୍ଗିଳି 10 ଶାତତଥୀ ଲାଗିଥିଥିବା ବାଲୁଗ-
ବାସନ୍ତିଆୟାର ଫିରିବା ବାନ୍ଧିବିଲେ ଯକ୍ଷମିଶ୍ରାମି ।
ଦିନ୍ଦିରେ ବେଳିର ଚିତ୍ରିଲ ବିଶେଷ ପାରକ୍ଷୟିଳେ ଉପ-
କ୍ରମସି ହେବି କାହାରେ ମେଲାରିବା । ଫିରିବିଲେ
ଶେମଦ୍ଦେଖ କାରାପ୍ରେସିଲା, ମହିଳିଲି ବାମଲ୍‌ପାଲ୍-
ଲିଙ୍ଗିଳିଲା ଓ ବାନ୍ଧିଗାଲୁନ-ବାନ୍ଧିଗୁଣତ୍ୱ-
ରାମ ଲାଗିଥିଲେ ବେଳିଲେ ବାତା ଚାରମିଶ୍ରାଦଗନ୍-
ଲ୍ଲିଗି ଲେ ତାନାରୁଦାଳିନ୍ତିର୍ବେଦିତ, ବାର୍ମିଥିଦିଗନ୍-
ଦା ବ୍ୟକ୍ତିଶ୍ରେଷ୍ଠିବା ବ୍ୟକ୍ତିନାରୁଦାଳିବାକ୍ରମି, ବାଲାପ
ବାନ୍ଧିବିଲେ ବାନ୍ଧିଗୁଣିଲେ କାରାପ୍ରେସିଲା । ବାନ୍ଧି-
ବିଲେ ପ୍ରାଦାନିଶିତ୍ତିରୁଣି, ଫିରିବିଲେ ଶେମଦ୍ଦେଖ, 12½
ଶାତତଥୀ, ବାଲାପାଦିଲେ ନିଜିବା ବାଜାତାଲି-
କ୍ରମସି ବାରାକ୍ରମିଲିଲା ।
ବ୍ୟକ୍ତିନ କି ଏହି ଲିଙ୍ଗିଲାବାନ୍ଧିଗୁଣିଲା ବା-
ମା ବାନ୍ଧିବିଲେ ପ୍ରାଦାନିଶିତ୍ତିରୁଣି, ଫିରିବିଲେ ଶେମ-
ଦ୍ଦେଖ ବାରାଦାବିଲେ ନିଜିବା ବାନା ବ୍ୟକ୍ତିନାରୁଦାଳି
କ୍ରମିଲାର ଲାଗିଲାବାନ୍ଧିଗୁଣିଲା ମହିଳାବିନି-
ପାଦିଲାବାନ୍ଧିଗୁଣିଲା ।

ებლად. წირ- წინ, მწვანე მდელოში, იშლება ფარ-
იძძალი ხალ- თ მდინარე, რომლის თეთრს ენებინ
დროს ების- მყრდს ოდნავ დაჰკვ ჩია მთითოლ-
მოსთქვა სიტ- ვარე ხალისი მუქ-ლურჯა ცას;—
დლის გამო. მდინარებს იგი ნელად, პირდაპირ,—
ალების მოწა- და ოუ ხანდახან გველად გაკლა
ავისუფლებულ კნილი გვერდით გადაუხევეს ხოლმე,
სწრენ მასწავ- ეს მხოლოდ იმისთვის, რომ არავინ
დღესასწაულის იფაქროს, ვითომ კალაპოტი იყოს
სის საკრებუ- იგი დატყვევებული; ასე იშლება
ამო. ნერსესიან ანუნციოს რომანი; ხოლო რომანის
სტუმართათვის სიცოდელე, სიყვარულის ვნება,
აყვავს წარმოს- ავტორის სახე რომ ვიხმაროთ, მარ-
ს. ლისიციანი, მარილოზე დანთხეულ სისხლს გვა-
ატრში ამ დღე-
რთული იქნება
ენა. დასდგამენ
კ-და-მესროპს“,
რმენიანისა. ეს
არცენაც გამო-
იან-ბანი, ამა-
ს, „ხუდალაშვი-
ლხო“ სახლში,
ერთ წარმოდგენი,
წარმოქმულ
ური სიტყვა.
ამთ ადარითა

ცოდნა. მოპიელ მწერალ-
ონა პირველობა
ნანს ანუნციოს ვა-
მშო შეცალია ლა-
ნიისა, იგი ნამდ-
ანტე ალიგიე-
ლდეთიური კომე-
ტკაცრი მგონანია,
ხაგრამ ორივეს
რჯი ცის თაღი
ირველი ნამდილი
ა, მეორეს გვინ-
ნატეხს ვერავრნ
ზია პლასტიურია
ური ხატი მის შე-
არილოდ იქრება;
კა ბურუსში შვე-
მოლუშულ სახეს:
თად, ანუნციოსა
უ შორის უფსკრუ-
ჩუ სლივთა შეი-
ციებ-ცხელებაა
ის ალი; ვიღაცამ
ენერებული პრი-

მეგნის ხსის წინად ძალ ვალებში
გაუყიდეს ძვირფასი შამული, ძვირ-
ფასი სასახლით და ძვირფასი ბუზე-
უბ-ბიბლიოთეკით; ანუნციონ იწყი-
ნა ეს და პარიზში გადასახლდ.; მე-
მდგრმ მისა მშობელმა მხარემ უჟი-
და მას სასახლე მაცულით; ანუნცი-
ონ უარი შეუთვალი მას ამაყი პო-
ზით: ცასა და მიწის ქვეშ ყველგან
ჩემი სახლკრიო; თ პასუხი ნამდვი-
ლი პატრიციების შთამოძალისა.

ანუნციოს ღრმად სწამს ლათინა
ენის; საჭოროთო მისა: სართვა:

ელიოც ანუნციოს
ნებაში სრულიად
აჩვენებს; და კი-
ოთ ამის რომე-
ლი ლირიულ დრა-
(ზაგ., „შეკვდილი
დღა“, „გლოორია“,
იმინი“ და სხ.) და
ოთ არ წააგავს ანუ-
ა ანუნციოს ლი-
ო შემოქმედება,
ოვანი მარჯვენა,
უფრო გრძნობე-
რობანი, როგორც
პოეტური შემოქ-
ს კლასიკურ სრუ-
ლანით; — 1—

გენის ისტორიული მისა, ასაცემა
აქვს წამდეს; იგი თვითონ ამ გმ-
ნის პირმშო შეილია.

გრ. რობავიძე.

**დაუტინუარ პრეზიდ ჯორ-
ჯაძის ბურგონაზიანისა ივანის**

წელს, ზაის ზი, საბსახურის საქმეებ-
ბის შესახებ კავკავში შორის ყოფ-
ნა. იქ ხშირად დაიღირებოდი პატივ-
ცემულ მიხედვ მოსეს ძის მღვდლი-
ებსს ოჯახში. ერთ დღეს, როდესაც
მისას ზეკრებილნი ვიჟავით რაცოდე-
ნიმე ქართველი, (იყვნენ სხეათა შო-
რის მსახიობნი ბ. შალიაშვილი, ზორ-
დალიშვილი და კავკავის ქართული
სკოლის გამდე გ. ბურჯახებეგ და სხ.)
მოვაწიოთ ზაქარიას აქა-

დაცალებული არჩილ ჯორჯაძე
ერთმანეთს შევსტიროდით მის
რომ დაკარგვას. ამ დროს ბ.
ილ მღვდლივება შემდეგი გვიამ-
არჩილის შესხებ: „ოქვენზე უფ-
მე მეზევს გული არჩილზე, იმი-
მ, რომ არჩილს ბავშვობიდან ვი-
აბდი და ქართული წერა-კითხვა; ვ
უვასწავლე.
უთაისის გიმნაზიის მერჩევ კლასში
ვი, როცა პატარა, კელქი არჩი-
გავაკანი, ის მაშინ იქნებოდა
9 წლისა. ეს იყო 1882 წელს.
რჩილის მამა ქუთაისში საბიორის
ახ რუსთა რაჭმში მსახურებდა
ისკოვი სტარშინის“ (პოდოლ-
ციკი) ჩინით. არჩილის დედ-მამა
იგად შეძლებული იყვნენ, იყვნენ
იქ დაახლოებდული პრინცი
დებულების ოჯახთან და ხშირად
თად ატარებდნენ დროს. არჩილის
ა, როგორც მახსოვს, დიდ ხარ-
ბს ეწეოდა. სახლში ყველა რუ-
ლიდ ლაპარაკობდა. ცხრა წლის
ჩილმა ქართული არც კი იცოდა.
როდ ვხედავდი არჩილს ქუჩაში
აღმაშენ. მიზაო ამიზაო. მხარო-

ლეგნდად დარჩება ის ამბავი, რაც
იღია ქავებაძის სახელის გარშემო
დატრიალდა... შეგრამ ჯერ კიდევ
არ გთავავბულიყო ეს ზურდავებელი
სატურნალია და ვნებათა გახელება, რომ
მეორე ზერ ცხვენილ ფაქტს მი-
ეცა აღილი. 28 სექტემბერს მოს-
კოვში დაიწყეული იყო იღია ქავ-
ებაძის სახელობის კულტურული
ჭრის მორიგი კრება. მიმდინარე სა-
კითხთა სიაში, სხვათა შორის, შე-
ტანილი იყო საკითხი თამარ-მეფის
უძრეს მოწყობის შესახებ. ცველა
ჩენებით ფიქროდეა, თუ როგორ
იწყობილიყო საუკათხესოდ ეს დღე-
სასწაული, რომელიც გვიჩიარებს
დადგლულ წარსულს, სოუკუნცოა ბუ-

ა სივრცის სწყვიტა ისევ ვექილობისთვის მდგრადი
ნის მიღება უფრო გამოხატვის მიზნების გადა-
უნდა ხელი; აქაც დიდი გრძელება გამოიარა რეზომ, მასთან უფრო
ისეთი ხალხი მოდიოდა საქედაგე, რო-
მელთაც ბევრი არაფერი მოეპოვე-
ბოდათ რა. რეზო მაინც იღებდა
ხოლმე მათ საქმეს. „არა უშავს რა,
როცა ექნებათ, მაშინ მომიტანენ
ფულსაო“ იტუოდა ხოლმე საბრალო.
რეზომ საშუალო სწავლა ტვილისის
პირველს კლასიკურ გიმაზიუმი მი-
იღო, ხოლო უმაღლესი სწავლა კიე-
ვის უნივერსიტეტში უფლების ფა-
კულტეტშე. სტუდენტობის დროს
რეზომ ორი თუ სამი წელიწადი და-
ჰკარგა მოძრაობის გამო, ბევრი ურ-
ჩევდა: „ლარიბი კაცი ხარ, შენთვის
დადეგ, ისწავლეო“, მაგრამ რეზოს
პასუხი ერთი იყო: „ვერც სიღარიბე
და ვერც გაჭირება ვერ დამავრ-
წყვინებენ ადამიანის მოვალეობა-
საო“. განასლების მინისტრის ბრძა-
ნებით, სტუდენტობის მოძრაობაში
მხურვალე მონაწილეობისათვის, რე-
ზო გაგზავნილი იყო ჯარის-კაცად
პოლტივის ახლოს. იქ რეზომ ექვსი
თუ შეიდი თვე დაჲყო. როგორ სამ-

უქეტესობით
მიიღო გრიგ.
ვიღებთ რა
თაბარის იუბი-
სხსენება პირ-
ართველ კულ-
ტოსათვის,
აქართველოში
ხური დღესას-
თაწყოს წრებ
გვენ დარწმუ-
ნით ვეგებებით
პროგრესიულ
ლეათ.

ოდნენ ამ სა-
მ.თ წინდაწი-
და აპირებდნენ
იხოვდნენ იუ-
ს.. შაგრაძ, რო-
თი იქნებიტუ-
ნ, დეოთსტრა-
დარბაზი, გან-
ორ შეუძლიათ
რომელიც უმ-
ს: შესაძლებე-
თაბარ მეფის
ტ. ტაბიძე.

ბ-ი ვ. მალიკა შეიღო. ძთვარი რო-
ლები განაწილებულია ასე: მეფე ლე-
ვან—ვ. გუნია, მთვარი-სარდალი—
გორგი შალიკა შეიღო, არჩილ—ზარ-
დალი შეიღო, სვიმონ გურიელი—იმე-
და შვილი, ქაიხოსრო გურიელი—იშ-
ნელი, თაგ. პატა:—კ. მესხი, მანუ-
ხარ—ტასო აბაშიძის ასული, დედო-
ფალი—მ. მდივნის ასული, ნინო გუ-
რიელისა—დავითა შვილის ასული,
დარეჯან—ქიქოძის ასული და სხვანი.
წარმოდგენაზე ფასები დაკლებულია.

შემდიგი ქართული ცარმოდგენე-
ბი დანიშნულია ხუთშაბათს—„მეფე
ჰოიდიპოსი“ და კვირას „გადაჭრილი
მუხა“ ბ. ზოლიკა შვილისა. ეს პიგსა
ზარშანდელ სეზონში თოხჯერ იყო
დაღმული და ოთხჯერვე თვატრი
სავსე იყო მაყურებლებით.

„ჰოიდიპოს მეფეს“ ამზადებს ბ-ნი
ქორელი იმ მიზანს ცეკვებით, რომე-
ლითაც ზარშან-წინ ეს პიგსა დაღ-
მული იყო სახაზინო თვატრში კონ-
სტანტ. მარჯანიშვილის მიერ, მთა-
ვარ როლებს სოფოკლეს ტრაგედია-
ში შესარულებენ ბ-ნი იმედა შვილი
ჰოიდიპოს, ქიქოძის ასული—იორ-
კარტე, ზარდალი შვილი — კრეონი

